

Ètica del Sindicat

per A. Andreu Cabestany

ELS metges catalans estem sindicats, perquè veiem en el Sindicat el mitjà més segur d'assolir estats superiors de perfecció moral i material, que tenim el dret de fruit per bé del nostre poble i de nosaltres mateixos.

No ens guia pas—cal remarcar-ho—el foll deliri de les riqueses, que, com diu Epictet, és contradictori de la sabiduria, no; ni la limitació de treball per a dropejar i envilir-nos, a la manera de certa plebs, desvergonyida i inculta; no és pas tampoc el Sindicat capella d'idolatries humanes, ni cenacle de concupiscències.

Som sacerdots de la humanitat, que realitzem, perquè la sentim ben endins del cor, la pràctica del bé, curant, alleugerint i consolant malalts, cada dia i cada hora, amb amor i afecte, sense diferències de classe, sexe, raça, ni pàtria; som els lluitadors serens i anònims, els defensors de la Vida en constant combat contra els sofriments i els dolors que afligeixen els nostres germans i consemblants: dolors que, més d'un cop, agiten les nostres consciències, pels dubtes punyents que liurs diverses característiques enfosqueixen la nostra pensa; ja que en l'intrincat jardí de la Medicina s'hi troben roses punxoses i ortigues picants.

Es, doncs, la nostra professió, una funció social i humana, altament moral i generosa, altruista per excel·lència, ja que no sent ni coneix mai les rancúnies ni els odis; puix porta al cor del ciutadà i a l'entranya de la multitud el suprem goig de viure la vida sana, que és claror i alegria, única professió en constant servei, i delicada en ex-

trem, perquè és la curadora de la naturalesa humana, sempre a punt de sacrifici. Sagrada és, per tant, la tasca del metge i del cirurgià; cal, doncs, que els qui l'exercim aspirem a un estat de perfecció moral i material, sense sentir cap més fam que aquella del cor de que ens parlà Ruskin: aquest millorament, que requereix tal estat de perfecció, no es pot pas aconseguir isoladament, per escollits i eminents que siguin els qui exerceixen la nostra facultat, sols es consegueix associant-se i unint-se.

Calia, així, un instrument social, un òrgan per a realitzar tan excelsa funció, que, acoplant-nos a tots, els millorés, els nodris i perfeccionés en profit i dignitat de l'individu i de la classe. Aquest òrgan de positiva organització ha esdevingut i respon al nom de Sindicat de Metges de Catalunya, que és la forma de la nostra unió que tenim, capaç de fer cristallitzar en realitats cada dia més vives i més paleses aquest heròic intent de perfecció social i humana, en qual tasca, tots hem de posar tot el cor, amb aquell amor i entusiasme que es posa en les causes justes, que són sempre les més formoses, les eternes.

Naturalment que, jove tot just el Sindicat, amb prou feines té començada la seva tasca, crua perquè si: ja que costa molt endinsar en l'esperit de molts companys metges el convenciment de la necessitat que tenim de treballar en benefici i bé de tots; ja que sols d'un estament o classe social, que col·lectivament gaudeix d'una superior educació i una fonda cultura, en pot esdevenir l'individu emancipat, el ciutadà lliure, que sols així pot